

יש מכתבים עבורי?

איציק סיים את ארוחת הצוקריים ופנה לחדרו. לפתע צלצל הטלפון ומן השכופרת בקע קול מהוסס: "שלום איציק, מדבר יוסי. האם ידוע לך מהם שיעורי הבית בחשבון?" איציק ענה בשמחה לשאלה והשיחה הסתיימה.

למוחרת בשעות הצוהריים התקשר שוב יוסי. "האם תוכל להסביר לי את שיעורי הבית 5 במשנה?" שאל. איציק הסביר לו ברצון, אך לא יכול היה שלא לתהות: איך ייתכן שיוסי, תלמיד חרוץ כל כך, שואל שאלות על שיעורי הבית?

וכך היה מדי יום.

לאחר שבוע שאל איציק את אביו בפליאה: "יש לי חבר שתמיד מקשיב בשיעורים, אבל לאחרונה הוא מתקשר אליי מדי יום ושואל שאלות על שיעורי הבית. איך זה ייתכן שהוא 10 צריך עזרה רבה כל כך?"

חשב האב מעט, שלף ספר מארון הספרים ואמר לבנו: "קרא את הסיפור שלפניך, ואולי תמצא בו תשובה לשאלתך."

איציק קרא את הסיפור:

הייתה זו שעת צוהריים בביתו של הצדיק רבי יצחק מבוהוש. כמדי יום, ביקרו אנשים 15 רבים בביתו של הרבי, בהם עניים רבים שקיבלו יחס אוהב וארוחה חמה. הרבנית העמידה סיר ובו אוכל חם והגישה בשמחה לכל אורח את מנתו.

באותו יום הגיע לבית הרבי איש הלבוש בלבוש מהודר ורב רושם. אמר האיש: "שלום כבוד הרב, שמי יהודה ובפי בקשה מיוחדת. יש לי עסקי מסחר בכל העולם, ומשום כך אני מקבל מכתבים רבים וחשובים. ילדי השכונה נוהגים להציץ לתיבת הדואר שלי, ואני 20 חושש שהמכתבים יאבדו. לכן חשבתי לבקש מהרבי שאתן את פתובתו למי ששולח אליי דברי דואר, ואת המכתבים אאסוף מפייתכם."

הרבי ענה לו: "בוודאי, אשמח לעזור לך!"

יהודה הודה לרבי ועזב את הבית, אך לא לזמן רב. למוחרת בשעת הצוהריים שוב הגיע יהודה אל בית הרבי ושאל: "האם יש מכתבים עבורי?"

25 "הַמִּתֵּן רַגַע", ביקשה הרבנית, "אגש לבדוק בְּעֶרְמַת הדואר". אך בְּעֶרְמָה לא היה אף מכתב עבור יהודה.

מְדֵי יוֹם הגיע יהודה לְבֵית הרבי לבדוק אם התקבל דְּבַר דואר, אך אפילו מכתב אחד לא הגיע עבורו.

"מוזר מאוד!" תְּמַהֶה הרבנית באוזְנֵיו של הרבי, "כיצד ייתכן שאיש שַׁיֵּשׁ לוֹ עֶסְקֵי מסחר 30 בכל העולם איננו מקבל אף מכתב אחד במשך שבוע שלם?"

הרבי שקע בְּהֶהוּרִים. לאחר כמה דקות אמר: "נראה שהוא מגיע לכאן מסיבה אחרת".
"מדוע? מה רוצה האיש?" תְּהַתֶּה הרבנית.

"אולי הוא רוצה אוכל" ענה הרבי, "ייתכן שיהודה רעב!"

"רעב?! נדהמה הרבנית, "סוחר עשיר – ורעב?!"

35 "מְנַיֵין לנו שיהודה אכן עשיר?" חייך הרבי, "כך הוא אומנם נראָה, אך ייתכן שְׁיָרֵד מְנַכְסֵיו. כנראה רעב הוא, אך מתבייש לבקש אוכל".

הרבנית קיבלה את דעתו של הרבי, אך הִקְשָׁתָה: "אם הוא מתבייש, הוא ודאי יסרב להצעת הארוחה".

בחוכמתו הרְבָה וּבְאֵהֶבֶת החסד הִמְפַּעֶמֶת בו, הציע הרבי:

40 "מחר, כְּשִׁיגִיעַ יהודה וישאל אם יש מכתב עבורו, תאמרי בנחת שְׁהַדְוֹר טרם הגיע, ושהוא מוזמן להיכנס פנימה ולסעוד בינתיים. כך נזכה לְהַשְׁבִּיעַ יהודי רעב ולעשות מַעֲשֵׂה צְדָקָה מְבִלִי לבייש אותו".

וכך היה. כששמע יהודה את דְבָרֵי הרבנית, הוא נִעְנָה להצעה. הוא אכל את האוכל החם בתיאבון, נח מעט והלך.

45 למוחרת שב יהודה אל בֵּית הרבי ושאל: "יש מכתבים עבורי?"

מְשִׁיִּים איציק לקרוא את הסיפור פנה אליו האב ואמר: "מבין אתה, איציק? לעיתים אנשים אינם מבקשים את מה שְׁהֵם צריכים בדרך ישירה, אלא מעדיפים לומר זאת בדרך אחרת. נסה לחשוב, אם חברך איננו זְקוּק לְטִיּוֹעַ בשיעורי הבית, מדוע הוא מצלצל אליך מְדֵי יוֹם?"

50 למוחרת בשעת ההפסקה שוֹחֵחוּ איציק ויוסי, ואיציק שאל בְּעֵדִינֹת: "יוסי, מה אתה עושה לאחר שמסתיימים הלימודים?"

יוסי ענה בְּעֵצָב: "לאחרונה החלה אימי לעבוד בשעות אחר הצהריים. אני נשאר לבד בבית ולעיתים אני מרגיש בודד. במקרה כזה אני מתקשר לחבר". 55

כעת התברר הכול.

באותו יום, כאשר התקשר יוסי כְּהַרְגֵלוּ, הציע לו איציק להיפגש ולשחק יחד.

יוסי הסכים מייד, ומאותו יום – שָׂבָה השמחה אל יוסי, וליבו היה רגוע גם בשעת הצוהריים.

עברו לחוברת השאלות וענו על השאלות בעמודים 8–11.

מעובד לפי סיפור מתוך "סיפורי צדיקים על מידות ומעשים טובים" בעריכת הרב יעקב הופקוביץ.

חוברת טקסטים 6431 בעברית לכיתה ד (4) חינוך חרדי | 30/10/24, 10:27
 © כל הזכויות שמורות לראמ"ה – הרשות הארצית למדידה והערכה בחינוך, משרד החינוך